

lem Gifte og Ugifte. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe) har i den Anledning sagt, at Udvalgets Mindretal og Udvalgets Fleertal, hvert paa sin Side, holdt for stærkt paa Principer, men det er en fuldkommen Misforstaaelse; thi vi ere ganske enige i vore Principer, men udtrykke os kun forskjelligt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) siger, at de nuværende Forhold gjøre det nødvendigt, at man regulerer Folks Lønning paa en noget anden Maade, end den tidligere har været reguleret paa, at man paa Grund af Dyrktiden giver et høiere Tillæg. Vi sige netop det Samme, men iftedetfor Understøttelse kalde vi det en Bistand, vi yde dem; men forresten er der ingen Uenighed imellem os i den Henseende. Vor Uenighed ligger deri, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds siger, at Lønnen er reguleret efter de Fornødenheder, den enkelte Mand har; vi Andre derimod sige, at det Normale er, at Folk ere gifte, og, idet Staten bestemmer et Lønningsforhold, kan den ikke tage alene Hensyn til, hvad den enkelte Mand behøver for sin Person, men den maa tillige tænke sig, at denne Mand er gift og har stiftet Familie. Naar Staten altsaa i det Hele finder det nødvendigt, paa Grund af Forholdene, at give et Tillæg, saa maa den ogsaa tage Hensyn til, at de Folk, der skulle have Tillæget, ikke alene trænge for deres egen Person, men ogsaa for den Familie, de skulle forsørge. Naar den ærede Rigsdagsmand har sagt, at Thinget ved at gaae ind paa vor Ansøelse vilde danne en ny Commune i Staten, at Embedsmændene vilde komme til at udgjøre en Commune for sig, saa skal jeg ikke videre modstige det, men jeg vil kun tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at det Samme bliver Tilfældet, naar man holder sig til den ærede

Rigsdagsmands Forslag. Idet man nemlig giver Embedsmændene et Tillæg for deres Person, som ingen Andre faae, stiller man dem virkelig derved i et ganske særegent Forhold. De øvrige Uenigheder dreie sig deels om den Grændse, der skal være for Tillæget, og deels om Tillægets Størrelse. Hvad Grændsen angaaer, saa har Udvalgets Fleertal, og for største Delen ogsaa Udvalgets Mindretal, støttet sig til Regjeringens Udfast i den Henseende. Vi have intet Væsentligt havt at indvende derimod. Vi erkende, at en saadan Grændse bør være tilstede, men det er ikke muligt at trække den saaledes, at man ikke bliver nødt til at medtage Nogle, som ikke ere trængende, og at man derimod udelukker Andre, som kunne være trængende; thi enten man sætter 700 eller 900, saa kan dette blive Tilfældet. Det er Noget, der ikke er muligt at documentere; det maa grunde sig paa et Skøn, og, idet Regjeringen her har fastsat adskillige Størrelser, som forekomme os at være rimelige, have vi ikke fundet nogen Anledning til at afvige derfra. Det forekommer mig heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frolund), der har stillet et særligt Forslag, videre har documenteret, at hans Forslag skulde frembyde nogen væsentlig Forskjel. Han siger rigtignok, at det tager Flere med; men det forekommer mig ikke at være oplyst. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) har beklaget, at vi ikke ere gaaede videre, og navnlig ikke have taget Hensyn til, hvad der stete i 1847, saa forekommer dette mig at være et Argument, der savner den Skarphed, som i mine Tanker ellers finder Sted i den ærede Rigsdagsmands Argumentationer, idet vi i det Hele taget ikke behandle den samme Lov som i 1847, og vi have gjort betydelige Afvigelser ved at nedsætte Tillægets Betydning.